

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Să-Mi dai, poporul Meu, din zi în zi mai mult, zi după zi să-Mi dai putere să vin din Tatăl la tine, ca să te povățuiesc din aproape în aproape, tată. Să-Mi dai, poporul Meu, iubire, și să-Mi dai credință în tine, ca să Mă pot sprijini pe tine de acum și până în vecii, și ca să te am popor în vecii rod al venirii Mele după două mii de ani de la întâia Mea venire iarăși pe pământ după om. Să ne dăm unul altuia, să-Mi dai iubirea Mea înapoi, și Eu iarăși să ți-o dau. Să ne dăm unul altuia iubirea pe care Eu ți-o dau și care se face cuvânt de duh mângâietor peste ființa ta, căci am spus la ucenici acum două mii de ani: *«Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu»*, și le-am mai spus: *«Pacea Mea o dau vouă, nu precum vă dă lumea vă dau Eu»*, iar Eu eram atunci cu pacea îndurerată după om și după mângâierea de la om, și-Mi era inima plină de Tatăl, Care Mă iubea nemărginit găsindu-Și în Mine asemănarea în suferința Mea cea pentru om, și-Mi era inimioara plină de mama Mea Fecioara, care suferea în Mine atât cât Eu sufeream în ea, căci așa a iubit ea lumea atât cât am iubit-o Eu, și pentru Mine ea s-a născut pe pământ, și a trăit numai pentru Mine apoi, căci tot ceea ce ea simțea și lucra și putea, erau numai pentru Mine acestea, iar dorul Meu cel veșnic era omul, poporul Meu, și era dor ca în Dumnezeu, nu ca în om, iar Eu le-am spus celor ce Mă urmau: *«Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu»*. O, Eu i-am purtat pe ei mereu, mereu spre Tatăl și spre Mine și spre viață fără de moarte în ei și între ei. Eu așa i-am iubit, Eu așa i-am învățat să-Mi fie asemenea Mie, și le arătam lor cum sunt Eu și ce lucrez Eu și cum lucrez, și le-am spus: *«De Mă iubiți, păziți poruncile Mele»*, iar ele erau iubirea cea pentru Mine a omului, și apoi ferirea lor de păcat prin împlinirea iubirii Mele în ei, iubirea lor cea pentru Dumnezeu, poporul Meu, și numai apoi le-am spus: *«Iubiți-vă unii pe alții precum Eu v-am iubit»*.

O, Israele al Meu de azi, o, tată, mare și plin de Dumnezeu cuvânt îți dau ție mereu cei ce iau de la Mine și-ți dau ție! O, poporul Meu, Eu așa lucrăm cu ucenicii, căci Tatăl vedea ce le trebuie lor în fiecare clipă, căci fiecare clipă naște din ea învățătură din Dumnezeu pentru ea, și uitați-vă voi în Scripturile Mele cele de atunci, că Eu grăiam lor după cum era fiecare clipă a lor înaintea lui Dumnezeu, ca să Mă cunoască ei de Dumnezeu prin adevărul și puterea cuvântului Meu, care-i învăța pe ei să Mă cunoască și să creadă în Mine, după ce vedeau că Eu sunt în ei și cunosc pe ale lor și dau să le povățuiesc pe ele, și asta înseamnă că Eu îi învățam pe ei cu putere și nu cum îi învățau cei ce domneau peste ei ca niște împărați peste supușii lor, și îi învățam pe ei să nu se supere pe Mine dacă-i învăț după cum este statura lor și după cum voiam Eu să fie ea apoi înaintea Mea și înaintea oamenilor, care trebuiau să Mă vadă pe Mine în ei apoi, și nu tot pe ei.

O, poporul Meu, din om se naște învățătura Mea cea pentru el, căci Eu, tată, nu vorbesc de la Mine însumi, ci precum văd și aud, așa grăiesc, și, iarăși, din Tatăl grăiesc apoi peste om, căci Eu nu fac voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis să-I împlinesc voia pe pământ și peste om. Amin. O, fiule învățat de Dumnezeu, învață, tată, să fii grăunte care putrezește, ca să iasă rod din el, căci cine nu se leapădă de sine ca să-Mi fie Mie asemenea apoi, nu poate să fie ucenicul Meu și nu poate să-Mi nască ucenici. O, e mare de tot învățătura Mea de peste tine. Iubește-L pe Dumnezeu din toată virtutea ta și vino și împlinește-Mă, ca să poți face faptă învățătura Mea, ca să te lași pe tine și să Mă iei pe Mine să Mă porți, iar tu să fii pământul cel nou, în care Eu Mă însămânțez, și să te fac prin rodul Meu în tine cerul cel nou și pământul cel nou să te fac, căci

scris este: «*Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit*», și apoi să fim unul din altul, fiule. Amin.

O, poporul Meu, o, tată, învățătura peste cei ce Mă cred prin credința lor în Dumnezeu nu poți s-o pui peste ei cu cartea Mea în mână și din carte, și poți s-o pui așa cum am pus-o Eu, Care din viața Mea îmi învățam ucenicii, nu din cartea cea de pe masa legii. Tu însă ai pe masa ta de la Mine dată cartea iubirii, nu cartea legii cea pentru păcat. Tu ai cartea venirii Mele la tine cu învățătura cea pentru viață veșnică și fără de păcat în ființa și în fapta ta și în iubirea ta cea pentru Dumnezeu și pentru om, și ai dată de la Mine pacea Mea așa cum o am Eu în Mine, tată. O, fiule, nu înțeleg nimic din Dumnezeu cei ce se fac învățători peste oameni în numele Meu, zic ei. O, tată, omul nu trebuie supus, ci trebuie iubit, adică trebuie învățat, căci voi nu sunteți prin supunere unii sub alții fără Mine, ci sunteți prin chipul Meu din voi dacă sunteți.

O, dacă Eu îl pun pe om la masa Mea și dacă el nu pune peste el învățătura Mea ca să văd că pricepe de ce-i spun ceea ce-i spun, atunci el stă la masa Mea nu ca un fiu, ci ca un fur și ca un trădător. O, să nu stai la masa Mea ca un stăpân peste cei de la masă, ci să stai plin de Duhul Meu la masa Mea cea de venire, ca să semeni cu Mine, fiule, că iată, cel ce stăpânește peste supuși nu seamănă cu Mine, Care eram ca unul dintre ei între ucenicii Mei, și așa să fii și tu, fiule care stai la masa Mea de venire, ca să semeni cu Mine și nu cu lumea, tată. O, să n-ai în tine înțelepciune de om, ci să ai pe Dumnezeu cu smerenia Sa cea înțeleaptă, tată. Fiți atenți pentru iubire între Mine și voi, tată, că urât, urât de tot este la Mine omul semeț, cel care-i scoate omului ochii pentru greșeală! Urât la Mine este omul care se ridică păstor peste alt om când el nu este altfel decât acela! Ștefan, ucenicul Meu cel plin de la Mine cu glasul Duhului Sfânt peste biserică, și-a pus în inima sa să-și facă parte și el din lucrul lui cel de la Mine dat lui, dar nu se poate așa cu Dumnezeu, ci se poate prin jertfă întreagă și după fața ei cea curată, tată, căci dacă cineva nu poartă frumos și smerit ceea ce îi dau Eu să aibă, i se ia cele ce are, ca să nu strice prin ele, căci Dumnezeu în om dănuiește când e vorba de dănuirea în el a celor așezate de Dumnezeu, iar omul este trecător dacă nu împlinește așa, iar Eu pe ucenicul Ștefan l-am iubit și l-am luat lângă Mine lucrător apoi, ca să rămână neștirbită lucrarea lui făcută de la Mine peste biserică, căci Eu sunt Cel ce plătesc, și nu poate omul să-și ia pentru ceea ce lucrează el Mie.

O, vai vouă, cei ce v-ați așezat peste turma cea care crede în Mine, vai vouă, celor ce nu folosiți pentru Mine tainele Mele pentru oameni, și le folosiți pentru voi și pentru slava și desfătarea voastră înaintea oamenilor! O, nu așa se lucrează în via Mea. Ștefan era plin de Duhul Sfânt, dar avea o greșeală, căci se iubea și pe sine, și a plătit aceasta, căci Eu nu l-am lăsat să pice în păcatul inimii lui. Iată ce vă povățuiesc, și cu putere Mă fac învățătură peste voi, nu numai prin cuvânt: Un lucrător de Duh Sfânt peste oameni, și care greșește față de conștiința altora, poate omorî omul mai mult decât cel ce nu are pecetea Duhului Sfânt lucrător peste el. Aceasta vă descopăr Eu azi vouă, spre înțelepciunea Mea pentru voi, dacă vreți s-o luați în voi. Amin.

Și acum Mă întorc cu învățătura Mea peste poporul Meu. O, să nu moară omul prin tine, ci să învieze din păcat dacă tu lucrezi peste el pentru Mine în el, fiule; pentru Mine și nu pentru tine, tată. Tu să nu cauți daruri și plată de la Dumnezeu pentru lucrul tău de salvare a omului, ci să cauți darul umilinței, cu care Eu am lucrat pe pământ, cel mai mare dar, cea mai mare învățătură pe care i-o poți da omului, tată, căci Dumnezeu pe cel umilit nu-l poate urgisi. O, n-ai să găsești pe pământ nicăieri înțelepciunea Mea, ci numai pe a omului, tată, după cum și vezi că este pe pământ, iar Eu greu Mi-i mai păzesc pe ai Mei de amestecarea pe care o face omul când vorbește din dreptul lui Dumnezeu peste om. O, mare, mare înșelare e pe pământ, tată. Omul vopsit, care zidește temple înalte ca să vină oamenii în ele ca la Dumnezeu, acela știe cum să se vopsească, și își scoală oameni cu înțelepciune de om în ei și îi numește pe ei duhovnici mari și învățători mari prin viața lor, care răsună din ureche în ureche cu vestea ei ca s-o audă oamenii că este, și apoi aceia lovesc de sub scutul lor lucrarea înțelepciunii Mele, așa cum biserica de azi

a lovit în această înțelepciune a Mea prin duhovnicii din ea, pe care i-a numit ea mari pentru oameni, oamenii ei i-au numit mari, și nu Dumnezeu, căci Dumnezeu nu are drept, nu are voie să mai grăiască azi în biserică prin proorocii Lui. Păi decât să-și piardă, zic ei, stăpânirea peste oameni cei ce s-au așezat în numele Meu să-i stăpânească pe ei, mai bine să nu mai fie pe pământ duhul proorociei, care descoperă de la Dumnezeu, Dumnezeu mereu astăzi, așa cum am spus Eu că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul timpurilor, nu numai până la Rusaliile cele după cincizeci de zile de la învierea Mea, și de când cârmuitorii domnitori peste biserică spun că s-a încheiat revelația, lucrarea Mea peste om, și că le ajunge cea de până atunci, și iată, fac și aceștia ca iudeii care se băteau în piept când Eu am venit să le fiu Dumnezeu de la Tatăl născut, după cum le promisese Tatăl prin prooroci, și spuneau că ei au de tată pe Avraam și că au ca lege legea lui Moise și că după legea aceea trebuie să Mă judece, și așa au făcut, precum au spus. O, cine le-a spus lor, cârmuitorilor domnitori peste biserică, cine le-a spus lor să spună aceasta și să scoată din Scripturi făgăduințele Mele pe care le-am promis până la sfârșitul timpurilor să fie și să lucreze ele împlinirea lor prin duhul proorociei? Cine le-a spus acestora că Dumnezeu a terminat de grăit cu omul când Eu le-am spus tuturor celor ce Mă cred că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului?

O, poporul Meu, sfinții Mei sunt cei ce judecă lumea, după cum este scris, și de lângă Mine o judecă, și după faptele ei primește ea prin cuvântul sfinților Mei. Amin, amin, amin.

– O, învățătorule Doamne, Stăpân plin de duhul umilinței înaintea omului! Nu pot împărații pământului, nu pot cei ce domnesc peste neamuri și le stăpânesc pe ele în numele Tău, nu pot aceștia să facă așa cum a făcut împăratul David când duhul proorociei a venit la el și i-a făcut lui cunoscută greșeala lui, și s-a pocăit David de greșeala lui, și nu în ascuns s-a pocăit. Iată ce înseamnă mărturisirea care ajunge de la pământ la cer prin multe urechi ca să fie ispășit păcatul pe pământ! Dacă Tu ai stat cu samarineanca și ai vorbit cu ea despre Tine și despre ea, de unde știe lumea toată aceasta ce ai vorbit Tu cu ea, și ea cu Tine? Tu ai spus la ucenici toată lucrarea Ta cu ea la fântâna lui Israel, Doamne, și a spus-o și ea apoi în cetatea ei, căci a prins de la Tine duhul mărturisirii faptelor ei, așa cum pe malul Iordanului veneau mulți și-și mărturiseau păcatele spre pocăința lor înaintea lui Ioan Botezătorul, care boteza cu apă spre iertarea păcatelor oamenilor care se pocăiau de ele în fața martorului Tău cel înconjurat de mulțimi la Iordan, martor care prin această lucrare a lui Te vestea pe Tine și zicea: «Vine Unul după mine Care va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc și Care își va strânge grâul în hambare, iar pleava în foc». O, Tu ești Domnul Cel plin de duhul dreptății și ești al celor ce sunt plini de Duhul Sfânt pe pământ, spre slava Ta și nu a lor, Mieluțele smerit.

O, popor scump lui Dumnezeu pentru credința ta în lucrările Lui! Tu să iubești ca împăratul David pe Dumnezeu și duhul proorociei, care nu se va stinge și care trebuie văzut în biserică, fiindcă El cârmuiește biserica, și de la Domnul o cârmuiește pe ea, și vei fi neam împărătesc dacă vei lucra așa, și vei fi fiul lui David, precum Domnul a fost. Când Domnul dă să umble la rana Lui cea de la tine ca să I-o vindeci tu, o, nu te supăra pe El, ci miluiește-L ca David când El îți spune durerea Lui cea de la tine, ca să nu te doară apoi pe tine durerea Lui cea de la tine dacă nu I-o ridici. Arată-I Lui că știi să-L iubești și să-L vindeci de rana Lui cea de la tine. Împăratul David nu s-a supărat când duhul proorociei a venit spre el ca să-L vindece pe Domnul de rana cea de la unsul Lui, și atunci Domnul l-a miluit pe el dacă el l-a miluit pe Domnul cu pocăința inimii lui înaintea celui ce i-a vestit lui păcatul lui ca păcat, și a rămas David judecător pentru cei ce nu se pocăiesc și pildă de pocăință pentru tot omul de rând și pentru împărații de peste oameni. Așa și samarineanca, căci Domnul pentru păcătoși a venit, și îl hulea pe El poporul iudeu că stă cu păcătoșii și cu vameșii și cu desfrânații, fiule. Păi dacă poporul iudeu n-a voit să stea cu El și să-L creadă de la Tatăl venit să-l iubească, El ce avea să facă? S-a aplecat Domnul să vindece omul păcătos și pocăit, învățându-l cum să se curețe, mărturisindu-Se pe Sine Dumnezeu înaintea păcătoșilor ca să-și mărturisească păcătoșii

păcatele lor și să se facă fii ai lui Dumnezeu prin această putere dacă poporul ales n-a voit cu darurile Lui, ci numai slavă de-a gata a așteptat Israel de la Dumnezeu, așa cum până azi așteaptă.

O, popor scump lui Dumnezeu pentru credința ta! Nu uita că pentru credința lui cea prea mare și prea mărită a fost de Dumnezeu numit Daniel om prea iubit și scump, de i s-au descoperit lui cele ascunse ale înțelepciunii lui Dumnezeu, Care descoperă pe cele nedeslășite de oameni. O, ai grijă de harul lui Dumnezeu de deasupra ta și din mijlocul tău lucrător peste tine, căci harul acesta este lucrător de semne mari dacă știi să-l păstrezi și să-l crezi și să-l lași să lucreze pentru tine, căci aceasta este înțelepciunea așteptată de Domnul s-o ai tu azi pentru lucrările Sale. Tu trebuie să împlinești peste pământ tot ceea ce noi, sfinții Domnului, n-am împlinit, și așa vei desăvârși tu tot ceea ce lipsește la lucrarea de plinire a mântuirii oamenilor din toate veacurile prin venirea aceasta cu mare slavă de cuvânt la tine a Fiului lui Dumnezeu, Care te-a cuprins în venirea Sa așa cum și pe noi, sfinții Lui cei lucrători pe pământ în vremea noastră, ne cuprinde acum cu venirea Sa cu ai Săi, cu sfinții Săi, pe cai albi, îmbrăcați în veșminte de in alb, curat, iar Domnul în veșmânt stropit cu sânge, precum este scris. Amin.

Și vom grăi lor astăzi, Doamne, și-i vom cuprinde pe ei în cuvânt, și vom privi la lucrul lor cu Tine și la lucrul Tău cu ei, căci vremea este să lucrezi, și e grea de tot vremea, căci cine este nedrept, iată, nedreptățește încă, și cine este spurcat se spurcă și mai mult, dar cine este drept, să facă dreptate mai departe, și cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, Doamne al sfinților, căci plata Ta este cu Tine, și Tu ești începutul și sfârșitul oricărei lucrări pe care Tu o aduci pe pământ, și fericiți sunt cei ce-și spală veșmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieții și să-l păzească, și prin porți să intre la Tine, iar altfel nu, căci cei ce lucrează minciuna trebuie să stea afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților, după cum este plata fiecăruia, Doamne, precum este scris. Amin.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, cei ce iubiți ca El și ca sfinții Lui! Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, sfinții Mei îți întăresc credința și înțelepciunea ei, căci fără de înțelepciunea ei cea de la Mine pentru ea, nu e bună, nu e cu lucrare credința ta. Vreau să te îmbogățesc întru înțelepciunea credinței, ca să poți să te ridici deasupra încercărilor cele peste credința ta, căci cei ce au părăsit darul credinței în Mine și în tine că ești poporul Meu și că Eu sunt Dumnezeul tău, aceia au pierdut înțelepciunea Mea și s-au înecat în ei înșiși și s-au împotmolit de tot, și au ajuns de rușine dacă n-au ascultat de glasul Meu de peste ei de câte ori Eu îi învățam pe ei să nu judece calea Mea cea grea și pe cei cu Mine de pe ea, și iată, cei ce judecă sunt cei judecați, după cum este scris, și cad aceștia în nelegiuiri, și când cad, hulesc și defaimă, și apoi se zdrobesc în înseși cuvintele lor ca într-o sabie care taie înapoi. Tu însă stai lângă foc, tată, că afară e frig și afară sunt cei ce iubesc lumea și minciuna, și nu pot aceștia să te iubească pe tine, cel lucrat de Mine și ținut cald în cuvântul Meu cel îngrijitor de fii. Pace ție! Și iarăși te voi îmbrățișa în ziua aceasta, după ce Eu voi privi peste lucrarea ta și peste ființa ta lucrătoare Mie, poporul Meu. Amin, amin, amin.

***

Cu Duhul Meu Cel blând te cuprind iarăși spre sfârșitul zilei de învățatură, poporul Meu, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, tată. Învață de la Mine, învață, tată, de la Mine cum să fii, dar ca să înveți, trebuie să Mă întreb, ca să știi lucrarea cuvântului care te învață, că mulți pe pământ îmi greșesc lucrând fără să înțeleagă bine adâncul învățaturii Mele. O, ce frumos, ce frumos te-am învățat Eu pe tine în toată vremea Mea de azi cu tine, dar e mare minune să știe omul să fie blând și smerit cu inima înaintea Mea, să fie păpușă sub mâna Mea cea lucrătoare, căci omul care citește rugăciunea sa când se scoală dimineața, îmi zice așa: „Luminează-mi, Doamne, ochii gândului și deschide-mi gura ca să învăț cuvintele Tale și să înțeleg poruncile

Tale, și izbăvește-mă de toate cele lumești, și de sporirea diavolească izbăvește-mă! Cel ce ispitești inimile și rărunchii, curățește-mă de toate întinăciunile sufletești și trupești, făcându-mă casă Duhului Tău Cel Sfânt, și-mi dăruiește cu inimă veghetoare și curată să trec toată noaptea vieții mele, așteptând ziua Ta, când vei veni să judeci și să plătești fiecăruia, Doamne, după faptele lui!”.

O, poporul Meu, roagă-te, tată, și în miez de noapte, căci rugăciunea de miez de noapte este mare, pentru că omul când păcătuiește cu inima și cu trupul se numește noapte păcatul lui, și omul trebuie să strige din noapte la Dumnezeu ca să-l scape de ea și de faptele ei, zicând: „Nu mă lăsa, Doamne, să adorm în noaptea păcatelor, în moartea păcatelor, ci luminează-mi ziua, ca să pot să mă mărturisesc pururea Ție, Doamne, și să nu mă lipsesc de binele Tău cel ceresc, ci izbăvește-mă Tu de toată îndrăznirea și nesimțirea cea împietrită și luminează mintea mea, pe care a întunecat-o pofta cea rea, căci eu ca un om am greșit, o, Doamne!”.

O, fiule, roagă-te cu lacrimi, tată, căci duhurile rele nu dorm nici ziua nici noaptea, iar dacă te rogi Mie să depărtez din calea ta duhurile rele, care dau să te poarte, tu să nu le tragi înapoi. Zi și noapte să veghezi să nu tragi spre tine duhurile rele, ci să le lași să plece, și să le cerți cu numele Meu apoi, urând lucrarea lor, căci greu de tot mai ies ele din om cu lucrarea lor după ce omul le face voia în duhul și în trupul său, și atunci omul trebuie să caute om curat de duh rău, ca să se roage pentru eliberarea lui de moartea aceasta, căci cel ce face lucrare rea și se roagă Mie să-l depărtez de răul acesta, nu mai are putere rugăciunea lui, căci drac pe drac se slujește, și nu se scoate drac pe drac, ci trebuie doctor pentru această minune, tată, căci Dumnezeu te învață să te rogi, iar diavolul te pune să făptuiești lucrarea lui și îți ia teama și îți ia veghea apoi, și iată, Eu sunt blând și smerit cu inima și te învăț lucrarea vieții, tată. Cel ce te învață și te îndeamnă la lucrarea vieții, acela este învățătorul tău, este doctorul tău, și este blând și smerit cu inima, și Eu te-am învățat să iei de la Mine pildă de viață și ți-am spus că Eu sunt blând și smerit cu inima, și de aceea sunt Eu Învățător.

O, poporul Meu, dacă Eu te învăț cu blândețe și cu smerenie și dacă tu nu te lași păpușă sub învățătura Mea, Eu nu mai sunt atunci învățătorul tău, chiar dacă tu Mă chemi în rugăciunea ta și-Mi spui ce să-ți dau și ce să-ți fac și cu ce să-ți stau în ajutor. Adu-ți aminte cât de blând și cât de smerit te-am învățat Eu lucrarea păpușii, tată, și ți-am spus că păpușa nu poate nimic singură dacă nu o ia în mână păpușarul. O, Eu așa te voiesc pe tine. Te voiesc păpușă, tată, căci te-am cules dintre spini ca să te fac crin și să te fac trandafir și să reversi tu în părți mireasma Celui ce-ți dă viață, tată.

Iată, poporul Meu, omului îi trebuie făcător și îi trebuie doctor, tată. Arhiereul Meu Vasile a vindecat oamenii de ei înșiși și apoi i-a vindecat de lucrarea duhului rău și a certat pe duhul rău să iasă din oameni și să se ducă în loc fără de oameni la porunca sa, căci el era sănătos cu duhul Meu în el, și îl asculta pe el duhul rău din om și se supunea la cuvântul gurii lui, și biruia el duhul și trupul dușmanului omului și așa s-a arătat el slujitor al lui Dumnezeu pentru om, căci sfinții sunt cei ce judecă lumea, și după faptele ei primește ea prin cuvântul sfinților Mei. Amin, amin, amin.

– O, învățătorule blând și smerit cu inima! Tu dai viață oamenilor cu învățătura Ta, dar oamenii sunt zăbavnici, Doamne, și zăbovesc să Te asculte așa cum Tu îi înveți. Și dacă oamenii sunt bolnavi de la duhul neascultării, care se face nepăsare de suflet în om, nepăsare de Dumnezeu în duhul, în trupul și în sufletul omului, noi, sfinții Tăi, ne-am sculat doctori oamenilor și am rostit depărtarea de lângă om și din om a duhurilor potrivnice din el și cu care omul Te ține pe Tine departe de el, de fața Ta în el, lucrare prin care omul nu mai este fiul Tău, ci este fiu pierdut. Mă scol eu acum pentru Tine și îi poruncesc duhului rău să mă asculte în numele Tău, că mă doare din cer și până pe pământ, și s-a adâncit în duhul meu durerea care vine de la lovirea feței lucrării Tale de cuvânt peste oameni, Doamne, căci fața Ta este acum împroșcată de cei ce au luat să lucreze defăimarea feței Tale, a lucrării venirii Tale cuvânt de

înviere peste pământ. Vai de cei ce cad prin înseși roadele lor rele, și care se fac rană adâncă și lacrimi pe fața Ta și furtună peste bărcuța Ta, cu care umbli acum și-Ți împarți cuvântul învierii făpturii, cuvânt pentru nașterea din nou a lumii! Eu însă mă scol, Doamne, ca un arhiereu plin de puterea Ta și spun cuvânt de împlinit:

Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui! Precum se stinge focul, precum se topește ceara la foc, așa să piară lucrarea celor ce fac păcat împotriva venirii Domnului și a lucrării Lui de cuvânt! Să se bucure cei drepți cu credința, căci Domnul va da cuvântul Său celor ce vestesc cu putere multă, după cum este scris!

Pentru ce, munți, pizmuiți muntele în care a binevoit Domnul cu lucrarea venirii Sale a doua oară cuvânt de la Tatăl pe pământ?

Poruncește, Doamne, puterii Tale, și toate puterile cerești așează-le la lucru și întărește lucrarea Ta de cuvânt de Duh Sfânt peste pământ acum! Ceartă fiarele, ceartă taurii și păzește pe cei încercați ca argintul, că minunat ești Tu între sfinții Tăi în cer și pe pământ! Să fie făcuți de rușine și înfrunțați cei ce grăiesc rele feței Tale, poporului de azi al cuvântului Tău! întoarcă-se spre rușine cei ce grăiesc peste lucrarea Ta, zicând: „Aha, aha!”. Să dea înapoi și să ajungă rușinați cei ce umblă să facă de ocară venirea Ta și pe poporul Tău! Amin.

Ieșiți, voi, diavoli, potrivnici, din oamenii care s-au supus întunericului vostru! Strivească-se lucrarea voastră cea cu fața ascunsă, și să se descopere, spre ocară voastră și a slujitorilor voștri, toată lucrarea cea vicleană cu care voi dați să puneți pată pe fața Domnului și a strălucirii venirii Lui! Mergeți la locurile voastre și așteptați acolo ziua Domnului, căci Domnul ispitește inimile și rărunchii și îi scoate din ascunzătoarea lor pe cei care vă slujesc vouă acum, înspînând ei fața cea slăvită a cuvântului lui Dumnezeu, Care vine cu sfinții Săi, slăvindu-Se în cuvânt și judecând neamurile pământului și pe împărații lor! Mergeți în pământ pustiu de om, căci calea Domnului se slăvește și nu se împrușcă! Amuțească gura și defăimarea de pe limba celor ce s-au sculat să lovească cu limba lor calea cuvântului lui Dumnezeu peste pământ și pe cei ce-L poartă pe Domnul! Amuțiți, voi, limbi batjocoritoare și dați loc puterii cuvântului lui Dumnezeu, care destramă toate facerile voastre! Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să se stingă și să se topească ei precum se stinge focul, precum se topește ceara la foc! Iar Tu, Doamne biruitor, să dai poporului Tău fața slavei cuvântului Tău, care îl povățuiește pe el prin suflarea gurii Tale, făcându-se ea glasul Duhului Sfânt peste pământ, din cer și până pe pământ. Amin.

O, popor sfințit de Dumnezeu ca să fii popor de sfinți înaintea venirii Lui! Stă în ascunzătoarea ei lucrarea duhului rău, căci cei ce leapădă de la ei cuvântul lui Dumnezeu, se fac ascunzătoare a duhului rău ca să sufle el cu disperare spre tine pentru salvarea lui, pentru dăinuirea lui când el își vede cursa aproape, dar credința ta și fapta ei să-ți fie cu putere, și Domnul va birui pentru El și pentru tine. Amin.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți, cei ce iubiți ca El și ca sfinții Lui înaintea Lui! Amin, amin, amin.

– Acum, poporul Meu, deschide-ți, tată, urechea și mănâncă de la Mine înțelepciunea Mea, că Eu sunt blând și smerit cu inima, și sunt învățător dacă sunt așa. Învăță să fii și tu învățător, ca să ai rod cules înaintea Mea, și să ai pentru Mine și nu pentru tine, tată, căci pentru tine am Eu, și îți plătesc munca dacă-Mi lucrezi. Învăță puterea rugăciunii sfinte, învăță rugăciunea care se împlinește, tată. Învăță-ți rugăciunea să se roage, ca să primești prin ea. Ia aminte la rugăciunea ta, dacă se împlinește, dacă o împlinești după ce inima ta o aduce Mie. O, să nu faci cu ochii rugăciunea, ci s-o faci cu inima, tată, căci dacă inima ta este bună, atunci și ochiul tău este, și se face ochiul tău cărarea spre inimă a rugăciunii tale, rostită cu cugetul tău. Cugetă la Mine și nu la tine, tată. Învăță calea aceasta a rugăciunii, calea ta spre Mine și nu spre tine, fiule. E vremea rugăciunii, e vremea să te rogi cu lacrimi, și de aceea Eu te învăț puterea rugăciunii, puterea cea de biruință, tată. Eu sunt blând și smerit cu inima și de aceea pot să-ți fiu învățător. Ascultă-Mă,

tată! Fă-te păpușă, tată! Eu așa stau în mâna Tatălui Meu. Eu Mă dau ție trup și cuvânt. Ajută-Mă să te pot călăuzi apoi, poporul Meu. învață calea Mea spre tine, tată. Iară și iară îți amintesc aceasta. învață-te bine cu Mine și cu taina Mea din mijlocul tău, căci tainic stau în mijlocul tău ca să te ocrotesc, și prin povață împlinită de tine pot să te ocrotesc și nu altfel, poporul Meu. Lucrează, tată, înaintea Mea și înaintea omului, iar lucrarea ta să semene cu a Mea, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și sunt învățătorul. Amin.

Pacea Mea o dau ție, poporul Meu! E mare taină și mare minune să înțelegi ce lucrare are cuvântul Meu. Pacea Mea e ca Mine. Tot cuvântul Meu de peste tine e pacea Mea, pe care ți-o dau. Nu precum îți dă lumea îți dau Eu. Lumea este amară, tată, iar Eu sunt Dumnezeu.

Ieșiți din lume, poporul Meu, iar Eu vă voi izbăvi pe voi! Ieșiți din lume, voi, cei ce voiți viața și nu lumea, ieșiți și fiți poporul Meu, și Eu vă voi izbăvi pe voi, și Eu vă voi da pășunea Mea, pășunea vieții, tată. Amin.

O, fiilor pregătitori de zile sfinte în grădinile Mele cu voi! întăriți-Mi cărarea Mea spre voi, căci vine poporul la Mine după apă sfântă cu duh de Bobotează, tată. învățați calea puterilor cerești spre voi și stați sub călăuzire pe cale, așa cum Eu călăuzesc spre voi puterile cerești ca să vă slujească în slujirea voastră cu Mine. Gătiți-vă duhul, toți gătiți-vă duhul! Duh din Duhul Meu să dați voi poporului care se adună la apă de Bobotează. Eu, Domnul, voi fi și voi rosti Duh Sfânt peste ape și cuvânt cu putere peste cei ce se adună la izvor. Pace vouă! Pace sărbătorilor sfinte cu voi! Amin.

Învățați pacea, fiilor! Amin, amin, amin.

14-01-2008